

התובעת:

טובה אוחנה, ת"ז 28431971
מרחוב הרב אלנקווה 11/23, תל אביב
טלפון: 050-8673263

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
ו/או יגאל רסקין
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעות:

1. כץ משלוח בינעירוני מהיר בע"מ, ח.פ. 510990997
מרחוב אזור התעשייה 1, גבעת ברנר 6094800
טל: 089449999 פקס: 08-9449996
מייל: shimshon@katzd.co.il

2. דאחם אבו גריבה, ת"ז 204201787
מלקיה, לקיה

3. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
מרחוב דרך השלום 53, גבעתיים
טל': 03-7332202; פקס: 03-7337869
דוא"ל: PtichotHova@fnx.co.il

מהות התביעה:

נזיקין – נזקי גוף

סכום התביעה:

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

בית המשפט:

819 ₪ (לפי ס' 34 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007).

תיקים קשורים:

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

כתב תביעה

הזמנה לדין

הואיל והתובעת הגישה כנגדך כתב תביעה המצורף בזאת, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעת 1 הינה חברה הרשומה כחוק בישראל, העוסקת, בין היתר במשלוחים והפצה (להלן: "העסק"), ובכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה העסיקה את התובעת.
2. הנתבע 2 הינו עובד הנתבעת 1 ו/או מי מטעמה אשר בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו היה הנוהג ו/או המשתמש במלגזה אשר פגעה בתובעת כפי שיפורט בהרחבה להלן.
3. הנתבעת 3 הינה חברת ביטוח הפועלת כחוק בישראל, אשר בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה ביטחה את הנתבעת 1 בביטוח אחריות.
4. התובעת, ילידת 3.1.1971 היתה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו, עובדת הנתבעת 1 ומי שהועסקה על ידה.

ב. הסעד המבוקש:

5. התובעת נפגעה מחמת התרשלות ו/או הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעים 1 - 2 במעשה ו/או במחדל, ועל כן עותרת התובעת לפצותה בגין הנזקים שנגרמו לה בתאונה.
6. התובעת עובדת תפעול. מחמת התאונה ותוצאותיה מתקשה התובעת בביצוע עבודתה, היא נעדרה מעבודתה, נזקקת להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לה הפסדי שכר.
7. התובעת מוגבלת מאז התאונה בביצוע פעולות יומיומיות שונות ובניהול משק ביתה, היא נזקקת לעזרת הזולת ותמשיך להיזקק לה גם בעתיד.
8. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה נזקקה התובעת לנסיעות לטיפולים רפואיים והיא נזקקה להוצאות רפואיות ופארא רפואיות והיא תזדקק לכך גם בעתיד.
9. עקב מגבלותיה הנובעות מהתאונה נזקקה התובעת לשימוש מוגבר במוניות, ולהסעות מיוחדות, ותיזקק לכך גם בעתיד.

10. להלן פירוט נזקי התובעת:

א. נזק מיוחד:

₪ 140,000	(1) הפסדי השתכרות בעבר-
₪ 45,000	(2) עזרת הזולת בעבר –
₪ 15,000	(3) הוצאות רפואיות ופארא רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –
₪ 18,300	(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובעת פיצוי הולם בגין נזקיה, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותה התפקודית של התובעת, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותה הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.

(5) פיצוי בגין נזקיה הלא ממוניים של התובעת.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

11. בתאריך 06.03.2024, במהלך עבודתה, הנתבע 2, שהשתמש במלגזה חשמלית מסוג "אדם הולך" נסע אחורנית ופגע בתובעת אשר הועפה ונחבטה בקרקע (להלן: "התאונה").

רצ"ב תמונות המלגזה, טופס דיווח ותמונות המקום, מסומנות "כנספח 1".

12. התובעת תטען, כי אינה יודעת ולא יכולה היתה לדעת מה היו הסיבות המדויקות שגרמו לתאונה, כי התאונה נגרמה כתוצאה מחפץ שהיה בשליטתם המלאה של הנתבעים 1 – 2, וכי עצם אירוע התאונה מתיישב עם מסקנה של התרשלות מצידם מאשר עם מסקנה הפוכה, ועל כן, על הנתבעים הנטל להוכיח, כי לא באשם אירעה התאונה.

13. בנוסף תטען התובעת כי המדובר הוא בחפץ מסוכן אשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים 1 – 2 וכי גם מן הטעם הזה על הנתבעים הנטל להוכיח כי לא באשמתם אירעה התאונה.

14. לחילופין, תטען התובעת, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעים 1 – 2 ו/או עקב התרשלותם, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

הנתבעת 1:

א. לא סיפקה לתובעת סביבת עבודה בטוחה.

ב. התרשלה בכך שאפשרה ו/או הנהיגה שינוע והנעת כלים מכניים באופן המסכן את העובדים.

ג. התרשלה בכך שלא תחמה ו/או הגדירה אזור וסביבת עבודה בטוחים ומוגנים.

ד. התרשלה בכך שלא הדריכה ו/או הכשירה את המשתמשים ו/או מפעילי המלגזות בעבודות שינוע ו/או פריקה ו/או וטעינה.

ה. התרשלה בכך שלא דאגה לנקיטת אמצעי זהירות המתחייבים בהתחשב בסיכון ובהתחשב באופי העבודה.

ו. התרשלה בכך שלא הנהיגה ו/או הטמיעה שיטת עבודה בטוחה וזהירה.

ז. התרשלה בכך שלא הקפידה על יישום כללי הבטיחות.

ח. התרשלה בכך שלא ביצעה הדרכות תקופתיות בדגש וביחס לסיכונים הכרוכים.

ט. התרשלה בכך שלא וידאה כי עובדיה מקפידים ופועלים בהתאם לכללי הזהירות והבטיחות.

י. לא פעלה כפי שמעביד סביר וזהיר היה פועל בנסיבות דומות.

יא. הפרה חובותיה החקוקות בתקנות 2, 3, 4, 7, 10א לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), תשנ"ט-1999. הוראות סעיפים 49, 80, 172 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), התש"ל-1970 והתקנות שהותקנו על פיהן.

הנתבע 2:

א. נהג בחוסר זהירות ו/או באופן מסוכן.

ב. נהג בפזיזות ו/או בחוסר אחריות ו/או באופן שיש בו כדי לגרום נזק.

ג. התרשל בכך שהפעיל מלגזה בהתעלם מתנאי הסביבה.

ד. לא פעל שפי שמשמש סביר וזהיר היה נוהג בנסיבות.

ה. פעל בניגוד להוראות ולכללים הנדרשים ו/או המתחייבים ממפעיל מלגזה.

ו. פעל בניגוד להנחיות ולמצופה ממפעיל מלגזה מסוג זה.

ז. הפר חובות חקוקות בתקנות 2, 3, 4, 7, 10א לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), תשנ"ט-1999. הוראות סעיפים 49, 80, 172 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), התש"ל-1970 והתקנות שהותקנו על פיהן.

15. לאחר התאונה פנתה התובעת לקבלת טיפול רפואי במוקד "ביקור רופא", כשהיא כאובה וחבלות מעטרות את פניה ופלג גופה השמאלי, בבדיקה הודגמה רגישות ניכרת ונפיחות במרפק ובכף יד שמאל, עם קושי ניכר בהנעה. בדיקת הדמיה שבוצעה הדגימה שבר מסוג Maison 2, ידה הונחה בסד גבס אחורי והיא שוחררה לביתה כשידה מגובסת, בהמלצה להימנע מפעילות, יד מורמת, המשך מעקב רפואי, פיזיותרפיה, נטילת משככי כאבים ומנוחה.

16. התובעת, אשר המשיכה לסבול מכאבים עזים והגבלה בתנועות זרוע, מרפק וכף יד שמאל, פנתה לקבלת טיפול במרפאת כף יד בבית החולים "וולפסון", נוכח הגבלה ניכרת בטווחי התנועה וקושי בתפקוד הוחלט להפנותה להמשך מעקב רפואי, וביצוע בדיקת CT במסגרת המיון.

17. התובעת נבדקה במיון בית החולים שם בוצעה בדיקת הדמיה אשר הדגימה שבר בראש הרדיוס עם תזוזה ובבדיקתה הודגמה הגבלה ניכרת. לאחר התייעצות בכירים הוחלט, בשלב זה, על המשך טיפול שמרני, יד נתונה במתלה, חופשת מחלה והמשך מעקב.

18. התובעת המשיכה במעקב רפואי הן במסגרת מרפאות כף יד של בית החולים והן במסגרת הקהילה, ביצעה טיפולי פיזיותרפיה ותרגילים לחיזוק ולשיפור טווחי התנועה.

19. לאחר תקופת היעדרות חזרה התובעת למקום עבודתה ובנוסף לכאבים ולהגבלה בתנועות מרפק, כף יד וזרוע שמאל החלה לסבול מחרדה ועקה וניתן לה טיפול לשיכוך כאב וטיפול תרופתי להרגעה.

20. התובעת ביצעה טיפולי פיזיותרפיה ומעקב אינטנסיביים אולם, נותרה עם הגבלה ניכרת וכאבים עזים בתנועות מרפק וכף יד שמאל והיא הופנתה להמשך מעקב וטיפול, בין היתר, במסגרת מרפאות כאב.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 2"

21. ד"ר תומר קרבאל, מומחה בכירורגיה אורתופדית, אשר בדק את התובעת קבע בפרק הדיון והמסקנות כדלקמן:

" גברת אוחנה, ביום 6.3.24 נפגעה ממלגזה בעבודה נפלה ובלמה עם יד שמאל מושטת, נחבלה במרפק שמאל, טופלה במוקד רפואי, בבית חולים ולפסון ובמרפאות קופת חולים.

צילומים של מרפק שמאל שבר ראש רדיוס עם פרגמנט גדול מנותק דרגה שתיים לפי מייסון. עקב איחוי של השבר עם תזוזה, והגבלה ממשית בטווחי התנועה עברה מניפולציה בהרדמה להשיג תנועה במישורי המרפק..."

22. ד"ר קרבאל קבע את נכותה כדלקמן:

" לאחר שקראתי תוכן התיק ובדקתי את גברת אוחנה אני קובע קשר גרימה בין מצבה לתאונה.

יש הגבלת תנועות במרפק- יישור חסר 20 מעלות. כיפוף 90. זה בהחלט מקנה נכות ופוגע בתפקוד

מקבלת זריקות קורטיזון למרפק

לציין איטרת יד שמאל. דומיננטית יד שמאל

23. נכות צמיתה כדלקמן:

מרפק שמאל 15% הגבלת תנועות לפי 41(6)א מותאם ביניים

רצ"ב חוות דעת ד"ר קרבאל, מסומנת "כנספח 3".

24. מאז התאונה סובלת התובעת מכאבים והגבלה בתנועות זרוע, מרפק וכף יד שמאל. מקושי בביצוע תפקודים ידניים, מקושי בהרמה, קושי בכיפוף, קושי בכתיבה, קושי באחיזה ונשיאת חפצים ומשאות, מהפרעות בתחושה, מקשיי הירדמות, חוסר שינה רציפה, והטיפוליים בה צפויים להימשך גם בעתיד.

25. התובעת מנהלת תפעול, בתפקידה נדרשת היא הן לעבודה משרדית והן לעבודה פיזית, לאחר התאונה ומחמת נאלצה התובעת להעדר מעבודתה, היא מתקשה בביצועה, נזקקת להפוגות במהלכה ונגרמו לה הפסדי שכר.

26. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מתקשה התובעת בניהול משק ביתה, נזקקת לעזרת הזולת בביצוע פעולות יומיומיות שונות ותיזקק לכך גם בעתיד.

27. עקב מגבלותיה הנובעות מהתאונה נזקקת התובעת לשימוש מוגבר במוניות והסעות מיוחדות ותיזקק לכך גם בעתיד.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

28. הנתבעים 1-2 חייבים לפצות את התובעת בגין אחריותם לתאונה כמפורט לעיל.

29. הנתבעת 3 חייבת לפצות את התובעת בהיותה מבטחת הנתבעת 1.

30. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

31. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעת 3.

32. אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובעת כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.